

De unge i gadebilledet har fået en øvelsesplads

I det nye Trial- og Parkouranlæg i Viborg kan de unge udøvere af de to balancesports Trial og Parkour blive fortrolige med deres tricks, før de afprøver dem i Viborgs gader. Det gør det mere sikkert for alle, mener 16-årig parkourudøver.

Af Laura Aggernæs

Det er november og koldt i vejret. Men alligevel står 16-årige Mathias Grønne med det krusede røde hår i strømpe-sokker, joggingbukser og en t-shirt over den drengede overkrop. Hans ansigtsud-

tryk er alvorligt. Med benene lidt spredt fra hinanden balancerer han på en jernstang to meter oppe i luften. Han trækker vejret hårdt ind og ud – én gang. Så samler han benene og sender sin krop forlæns rundt om sig selv med en overordentlig kraft. Set udefra ligner det enhver mors mare-ridt. Men for den 16-årige viborgensiske parkourudøver er det et trick, han har øvet mange gange før.

”Jeg kan nok lave 25 stykker af dem her om dagen uden at blive træt,” siger han nonchalant, da han rejser sig og børster lidt af det

sand af, der for kort tid siden afbød hans spring fra jernstativet.

Men er du aldrig bange?

”Jo, man er altid bange. Men det er jo lige netop den frygt, som man gerne vil møde. For det er først, når man anerkender sin frygt, at man overhovedet tør gøre det,” svarer han.

Et sikkert miljø

Mathias Grønne har dyrket parkour i snart tre år. Det startede med, at han og en kammerat i sjette klasse fandt en youtube-video med titlen ’Urban Ninja’, der viste hvordan man kunne bruge gaden og bybilledet som sin egen træningsplads.

”Det giver en slags kick, hvor man får en følelse af frihed... Men man skal nok prøve det for at forstå det,” siger 16-årige Mathias Grønne.

Siden forsøgte han og kammeraten sig selv med at afprøve de forskellige tricks. Hop over sengen. Over træstammer. Over træningsbænkene i et motionscenter. Og sågar på hænder ned af trapper. ”Første gang er altid den værste. Men når du har prøvet den første gang, er alle andre gange nemme, for der ved du jo, at du godt kan klare det,” siger Mathias. Det er blandt andet derfor, at han er rigtig glad for det nye Trial- og Parkouranlæg i Viborg, hvor han og den voksende gruppe af parkour-udøvere kan afprøve deres forskellige tricks for første gang.

”Det giver os endnu mere frihed, for nu har vi et sted at afprøve tingene i et sikkert miljø,” siger Mathias, og tilføjer: ”Men det betyder ikke, at vi ikke vil være i byen mere. For den har en helt anden struktur og andre muligheder, som vi ikke har her.”

Mere plads at boltre sig på

For de tohjulede trial-udøvere har Viborg by, og i særdeleshed Hjultorvet, længe været et tilbagevendende mødested. Og det er da heller ikke sådan, at Viborg Kommune har forsøgt at få jaget de tohjulede væk – tværtimod, fortæller Ole Kristensen fra Trialaction.dk. Men med en voksende sport som trial efterhånden er blevet til i Viborg, er det intet mindre end helt tilpas, at den voksende gruppe nu har fået et mødested, hvor der er plads til dem alle.

Multisport

Målgruppe: Primært børn/unge, 12-18 år. Sekundært børn, 6 – 12 år og deres forældre.

Mål: At skabe en aktivitets- og bevægelsespark for den selvorganiserede idræt

Antal deltagere: 200 til åbningen / 100 - 300 pr. uge

Aktiviteter: Ugentlig undervisning i Trial og Parkour og flere selvorganiserede grupper bruger dagligt parken.

Samarbejdspartnere: Mange lokale ildsjæle. Primært Ole Kristensen, Trial-action og parkourgruppen Team JiYo.

”Det bliver jo nok ikke sjovt, hvis vi er 50, der hopper rundt på vores cykler på Hjutorvet,” siger Ole Kristensen. Der er også en anden fordel ved, at trialbrugerne nu har fået mere plads at boltre sig på. ”Her kan folk stille sig hen og se, når drengene laver tricks, og det rykker helt vildt i knejterne. Det er et stort skulderklap til dem,” siger Ole Kristensen.

Fast træningsted

En af de drenge, som Ole Kristensen træner med, er 14-årige Simon Buus Lundblad fra Hald Ege. Simon læste om sporten i avisen for to år siden og besluttede sig for, at han ville prøve det. Så han tog ud til Ole Kristensen i

Vejrumbro, lånte en cykel og prøvede at gøre Ole tricksene efter. ”Jeg husker, at det var virkelig svært. Både fordi der ikke er noget sæde på cyklen, og fordi cyklen er meget længere end almindelige cykler,” fortæller Simon. Det er dog ingen usikkerhed at spore i dag, når Simon hopper op og ned af kantstenene ved Viborg Trial- og Parkouranlæg. Med baghjulet løftet fra jorden force- rer han både kampsten og kansten med stor sikkerhed. Tidligere foregik øvnin- gen hjemme i baghaven på paller og kasser, men med anlægget har Simon nu fået et fast træningssted, hvor han kan mødes med andre ligesindende. ”Det er meget sjovere,” slår han fast.

I både parkour og trial handler sporten om, at man ikke skal gå hurtigere frem end, at man har kontrol over, det man laver. Det er derfor forhindringen, der ses som konkurrenten, og ikke de andre udøvere af sporten.